

Örömmel tapasztaljuk, hogy egyre több Olvasónk ragad tollat és ír véleményt egyes cikkeinkről, vagy fűz hozzá kiegészítéseket, illetve javaslatot tesz valamilyen őt érdeklő téma feldolgozására. Ez azt mutatja, hogy **erősödik és egyre élőbbé válik a kapcsolat a lap olvasói és a lap szerkesztői között**. Nagyon örülünk ennek, mert végső célunk és ideánk, hogy **együtt írjuk, szerkesszük a lapot** olvasóinkkal.

• • •

Palotayné Kovács Annamária presbiter asszony (Nyíregyháza, Luther-ház) úgy érezte, hogy megjegyzéseket kell fűznie az UNÉL 2004/5-ös számában megjelent **Őszi utazás Beregben és Nyíren** c. cikkemhez. Levélét értékes történeti vonatkozásai miatt apróbb rövidítésekkel külön közöljük. Kérjük, hogy máskor is adjon hírt a nyíregyházi gyülekezet életének eseményeiről, ne csak akkor, ha úgy érzi, hogy egy kis fricska érte a közösséget.

Egy olvasó, aki igennel szavazott a december 5-i népszavazáson.

Magam tulajdonképpen egy Ady vers „**A hőkölés népe**” címmel szerettem volna írni arról, hogy nem a szavazatok újraszámlálása, hanem ez a vers fedi le a választás „tisztaságát”.

A hőkölés népe című verset kellene mindenütt publikálnunk, felolvasni templomokban, egyetemeken, iskolákban magyar irodalmi órákon. Még az Országházban is. Ezzel a tükörbe való nézéssel tudnám felrázni lomha, petyhüdt kábulatából nemzetársainkat. Mi hivatalosan inkább azzal kérdeünk ország-világ előtt, hogy a Föld legbékésebb nemzeti-sége a magyar. Az „Anyország” kimondta rá az ítéletet: „Nyugodjék békében.”

Simon József (7538 Kálmánca, Kossuth u. 70.) kedves olvasónk az UNÉL 2004/5-ös számában a **Boldoggá avatás furcsa mellékzöngé** c. cikkemnek Horthy admirálisra vonatkozó megjegyzésével nem ért egyet, mert az ő unokabátyját, Simon Józsefet 1919. augusztus 28-án „Horthy pribékjei kínozták halálra”. Sajnálom, ha így történt. Fájdalmát megértem. A nagy történelmi sorsfordulónak sajnós nagyon sokszor voltak ártatlan áldozatai is. Így volt ez 1848-ban és 1956-ban is, de azért az akkori történelmi folyamatot mégis pozitívan kell értékelje a történelem, a nemzet fennmaradása szempontjából.

Dr. Kovács Imre (9024 Győr, Ikva u. 46.) levelében azt írja, hogy fiatal korában (az 1960-as években) református létére a Nagy Ignác utcai istentiszteletek rendszeres látogatója volt. „**R. Filep Imre** lelkész, majd püspöki helynök úr tanítására fokozatosan elfogadtam az unitárius alapelveket és rendíthetetlen híve lettem és vagyok ezeknek mind a mai napig”.

(Örülünk neki!) Megírta még, hogy javasolta **R. Filep Imre** hangszalagon megtehető prédikációinak összegyűjtését és kiadását, amelyekből „egy egész kerek teológia állhatna össze”. (De ez visszhangtalan maradt.) Szerinte **R. Filep Imre egyházunk egyik „zseniális főpásztor**” volt, aki az akkori időkben „**a szétveréstől mentette meg az Egyházat**” és „akinek, az egyháztörténet legnagyobb prédikátorai között van a helye”. (Egyetértünk!) Majd felhívja figyelmünket, hogy **R. Filep Imre életének kettős évfordulója** lesz az idén. Március 21-én lesz születésének 90. és december 16-án halálának 35. évfordulója. **Lesz-e megemlékezés róla?** Válaszunk: lesz! Az ünnepi megemlékezés megírására **Muszka Ibolyát**, Egyházunk könyvtáros-levéltáros asszonyát kértük fel, aki a felkérést örömmel elvállalta. A cikk az UNÉL, 2005/2-es számában fog megjelenni. Talán a hangszalagok összegyűjtésében is ő tehetne a legtöbbet. A Nagy Ignác utcai Egyházközségünk lelkészének, **Kászoni József** Atyánkfiának pedig ezúton ajánljuk az **R. Filep Imréről** történő ünnepi megemlékezés javaslatát, amelyre **ne felejtsek el kedves levélíróinkat is meghívni**.

• • •

Továbbra is várjuk és előre is köszönjük Kedves Olvasóink leveleit, – bíráló, dicsérő és javaslattevő gondolatait.

**Atyafiságos üdvözlettel:
a Főszerkesztő**